

Inițierea unui „boboc” în misterele Complexului Căminar

Marcela Cătălina Ostafe

Inițierea unui „boboc” în viața de student căminar seamănă cu marile dezamăgiri sau elanuri ale adolescenței. Dacă supraviețuiești conviețuirii cu cinci suflete într-o cameră, zgomotului permanent al discotecilor și chefurilor, atunci poți începe inițierea...

Momentul „forte” al maturizării mele căminare a fost într-o noapte, la un chef, care, la fel ca toate chefurile din Complex, s-a terminat cu scandal, distrugerii, Poliție, amenzi.

Căminul în care locuiesc aparține „Vestului”, adică Universității. Este relativ „liniștit”, în comparație cu cele ale Politehnicii sau Medicinii, unde viața trepidează mereu.

Întâmplările nocturne la care am fost martoră, s-au petrecut într-un cămin al Politehnicii. Acolo, numărul băieților este mai mare. Așa că au invitat fete de la alte cămine. Eu și colega mea M. ne-am aranjat și am semnat „condica de prezență” la chef. Deși nu eram într-o stare de petrecere, trebuia să mă supun ierarhiei. În fiecare cameră, „respectatul” sau „respectata” hotărăște programul celorlalți, mai ales al „bobocilor”. M. este studentă în anul 4.

Petrecerea se desfășura într-o cameră de băieți, sau, altfel spus, de acolo a început. Eu și M. ne-am așezat discret lângă computer. Am ajuns prea devreme. Ceilalți și-au făcut apariția după ora 23. Studenți, haine ciudate, alcool, muzică îngrozitoare...

După miezul nopții, am făcut cunoștință cu toții. Agitați, așteptau „senzațiile serii”. Pe ritmuri house, și-au făcut apariția „hot girls”, adică „tipele interesante” care aveau menirea „să facă atmosferă”. La început, am crezut că sunt și ele studente. La urmă am aflat că unele au „altă ocupație”, iar altele au și „altă ocupație”, pentru amatorii de „senzații”.

Îmbrăcate strident, cu un comportament excentric, „tipele” erau arogante, dar comunicative. S-au prezentat, au intrat repede în vorbă cu băieții, cerând câte o țigară. Și spiritele s-au încins... M. mi-a șoptit că fetei înalte, în jur de 1,90 m, i se spune „Monstruleț”, iar celelalte, slabe, mereu cu țigara în mână, i se spune „Moartea”. Porecele erau cunoscute de toți.

Muzica a izbucnit cu toată forța difuzoarelor. Fumul de țigară și mirosul de băutura făcuseră aerul irespirabil. Amețisem și am încercat să ies din încăperea. La urmă, am observat că unele dintre invitate, deși păreau „fete serioase”, intrau discret în camerele alăturate. Chiar și M. m-a rugat să o aștept, pentru că „are puțină treabă”. Totuși n-a uitat să-mi șoptească la ureche că mâine vom merge să cumpărăm „geanta aia scumpă de pe centru”.

Nu-mi venea să cred. Eu o idolatrizez pe M., iar ea a dispărut cu un „tip generos”. Celelalte fete puteau să facă orice, dar nu M. Refuzam să cred că este real ceea ce se întâmpla acolo.

După plecarea lui M., un tip mirosind a bautură m-a invitat la o țigară, luându-mă de braț de parcă ne cunoșteam de-o viață. Nu știam cine este și am refuzat. De fapt, invitația avea alt sens. Gestul meu l-a enervat și m-a împins, spunându-mi agresiv că „sunt pe dinafară”. Așa și eram. Destinul face ca în clipa următoare să sosească Poliția. Mulți dispar în grabă. După plecarea agenților, muzica a revenit la aceiași decibeli și organizatorii au început să caute turnătorul. Ca de obicei, vina a fost dată pe un „boboc”, căruia cei mari i-au aplicat „lecția”.

Consecința: ușa de termopan a fost spartă. Unul dintre băieții care erau la verticală spunea că, oricum, trebuia să le țină ședință „șobolanul” (șeful de cămin) și vor plăti o amendă.

După ora trei, Poliția și-a făcut din nou apariția. Probabil, nu i-au închis bine gura „bobocului”. De această dată, băieții au primit amendă doar pentru tulburarea liniștii publice.

Polițiștii erau foarte calmi. Nu păreau deranjați de haosul de pe întreg palierul. În vraștea evenimentelor, am regăsit-o pe M. și ne-am grabit să plecăm. Băieții au rămas cu „hot girls”, cărora le și datorau amenda minimă primită. „Monstruleț” îl cunoștea pe unul dintre oamenii legii.

Cu un surâs senin, M. m-a întrebat dacă m-am simțit bine. Am tăcut. Eram amețita de gustul ciudat al „paradisului studentesc”. Mai târziu, i-am răspuns că a început să-mi fie teamă de ingredientele toxice ale vieții din Complexul Studentesc...